

İsa'nın kanı ve yaşam (Yuhanna 6:52-59)

İnsanlar sık sık düşünüyorlar ki Tanrı insanları sevmek zorundadır. Sanki bir sorumluluğuymuş gibi... Ama Tanrı günahı kabul edemez. Çünkü Tanrı adil Tanrı'dır. Tanrı insanları kabul etmek için ilk önce insanlarda olan günahlarını kaldırmak gerekir. Bu nasıl mümkün oluyor? Günahsız olan Tanrı insanların günahını üstlenerek sadece mümkün oluyor. Bu nedenle Tanrı kendi Oğlunu bu dünyaya göndererek idam edilmesine izin verdi ve O'nun kanıyla insanların günahının ücretinin ödenmesine izin verdi.

Biz İsa Mesih'in kanıyla günahımızdan bağışlandık (Efesliler 1:7). İnsanlığın günahını üstlenmek Tanrı için de kolay bir şey değildi. Rab bize kendi kanını vermek için acı çekti. “Size doğrusunu söyleyeyim, İnsanoğlu'nun bedenini yiyip kanını içmedikçe, sizde yaşam olmaz”(Yuhanna6:53). İsa Mesih'in kanı gökten gelen kandır. O kan bize yaşam verdi.

Tanrı kendi kanını dökmesiyle insanları kurtarmak için kan ne kadar önemli olduğunu sürekli öğretiyordu. Kayın'ın olayında kan önemli olduğunu görebiliriz. Ve Tanrı İsrail halkına hayvanın kanıyla kurban sunmalarını buyurarak kanla günah bağışlanabileceğini öğretti. Ve artık Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih bu dünyaya gelip kanını döktüğünde Tanrı'nın planlayarak hazırladığı kanın işi tamamlandı.

Tanrı'nın kanı sayesinde kiliseler oluşturuldular. Kilisede Mesih'in kanı vardır. Elçilerin işleri 20:28'de “Kendinize ve Kutsal Ruh'un sizi gözetmen olarak görevlendirdiği bütün sürüye göz kulak olun. Rab`bin kendi kanı pahasına sahip olduğu kiliseyi gütmek üzere atandınız” diye söylediği gibi Tanrı kendi kanıyla kiliseyi satın aldı. Dolayısıyla kilise Tanrı'nın en çok değer verdiğidir, Tanrı bundan büyük bir beklenti vardır.

Yaratılış kitabından Vahiy kitabına kadar, Kutsal Kitapta yazılan bütün içerlikler Tanrı'nın kanıyla ilgilidir. Tanrı'nın Oğlu'nun kanını dökmesi insanlar için sağlanmış olan en büyük sevgidir, insanlar için verdiği son derece büyük emeğidir. Tanrı böylece bütün gücüyle bütün canıyla bütün yüreğiyle bizi sevdiyse biz acaba Tanrı'nın kendi kanıyla satın almış olduğu kilise için ne yapmalıyız?

Şimdi biz lütuf çağında yaşıyoruz. Ama Tanrı sadece sürekli lütuf verecek diye yanlış anlamayalım. O'nun lütfunun doğal bir şey olduğunu düşünerek geçmişteki gibi yaşamamak lazımdır. Tanrı içimizdeki İsa'nın kanının sayesinde bize sabır etmektedir. Biz Oğlu İsa'nın kanını düşünerek Tanrı'ya uygun bir kişi olmaya çalışmalıyız.

Bizden Tanrı'nın beklediği bir yaşam vardır. Tapınma çadırındaki töreleri onun ne olduğunu iyice göstermektedir. İsrail halkı kurban sunduğu zaman çadır ve içindeki bulunan bütün aletleri hayvanın kanıyla kutsal kıldı. Hatta tapınma çadırının çevrelerine ve kâhinlerin vücutlarına da kanı sürdü. Bu konuda İbraniler 9:22'de “Kutsal Yasa uyarınca hemen her şey kanla temiz kılınır, kan dökülmeden bağışlama olmaz” diye yazılmıştır. Böylece kanın dökülmesinin nedeni kanın dökülmesi yoksa kutsal kılınmadığı için ve kutsal kılınmadıkça Tanrı için kullanılmadığı içindir.

Tanrı İsa Mesih'in kanıyla bizi kutsal kıldı. Tanrı'nın kanı ne bir symboldur nede düşüncede kalan bir şeydir. Oysa gerçekliktir. Bizdeki İsa'nın kanının sayesinde Tanrı günahımızı göremez. Yıkımdan korkanlar o kanın sayesinde yıkımdan korkmaz, hayal kırıklığına uğrayanlar o kanın sayesinde ümit edebilir. Birde o kan bize tövbe yüreğini sağlar. Yani düşüncemizi değiştirir Tanrı'ya dönmek istememizi sağlar.

İbraniler 9:14 “Ö yleyse sonsuz Ruh aracılığıyla kendini lekesiz olarak Tanrı'ya sunmuş olan Mesih'in kanının, diri Tanrı'ya kulluk edebilmemiz için vicdanımızı ölü işlerden

temizleyeceği ne kadar daha kesindir!” diye söyledi. Bugün biz Tanrı tarafından kullanılabilmemizin sebebi de içimizdeki Mesih’in kanıdır. Kanla kutsal kılınmış olan aletler tapınakta kullanılabildiği gibi İsa’nın kanıyla kutsal kılınmış olan bizler Tanrı’nın kutsal işlerini yapabiliriz.

Tanrı’dan aldığımız görevimiz insanlara Mesih’in kanını dökmek, ve ondan sonra onlara görev vermektir. İsa bizi kutsal kılmak için acı çektiği gibi biz de kanın dökülme işlerini yapmak için emek vermeliyiz.

Rab’bin kanıyla satın aldığı kilisenin üyeleri olarak biz kilisenin yüklerini birlikte üstlenmeliyiz. Geçmişte biz günahkâr olduğumuz için bizim yaptığımız işlerin meyvesi hepsi ölümdü. Ama artık biz günahımızdan özgür kılınıp Tanrı’nın kutsal üyeleri olduk, ve kutsallığa kavuşturan meyve yani sonsuz yaşam aldık. Biz Rab’bin bedeni olduğumuz için mutlaka sorumluluğumuz yapmalıyız. “kanımı iç” denen İsa’nın sözü günahımızı bağışlatan İsa’nın başarısını kabul edin demektir, “bedenimi ye” denen söz kilise için hizmet edin demektir. Rab’bin kanını içerek yaşam almış olanlarsa kiliseyi yöneten Rab tarafından kullanılmalıdır.

Rab bizi Tanrı’nın önüne kutsal, lekesiz ve kusursuz olarak çıkarmak istiyor (Koloseliler 1:22). Biz Tanrı’nın önünde durduğumuz zaman utançlı olmamızı Tanrı istemez, Rab’bin görkemini paylaşmamızı ister. Şimdi kurtuluş kapısı herkese açıktır diye İsa’nın kanının lütfunu hafife almamak lazım. Değerli kanın lütfunu alanlar Tanrı’ya hizmet eden kâhinler gibidir. Bize verilmiş olan fırsatı kaçırmamalıyız. Tanrı’nın kendi kanıyla satın almış olduğu kiliseye hizmet etmeliyiz.

Hiç bir zaman İsa’nın kanını hor görmemelidir. Rab’bin kanıyla satın almış olduğu kiliseye sıkıntı vererek Rab’bin kanına tanıklık eden Kutsal Ruh’un işlerini engellemek İsa’nın kanını hakaret etmesine benzer. Mesih’in değerli kanıyla Mesihçi olmuş olan kutsallara da sıkıntı vermemek lazım. Rab’bin kurtuluşu kilisededir. Kilisenin dışında her hangi bir yerde İsa’nın kanını bulamazsınız. Biz Rab’bin kanıyla yaşam ve kutsallık ve umut aldık. Şimdi artık Tanrı’nın isteğine göre kullanılan O’nun işçisi olmalıyız.